

727

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 kwietnia 2003 r.

w sprawie sposobu planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych sędziów oraz warunków przyznawania pomocy finansowej z tych środków

Na podstawie art. 96 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister Sprawiedliwości planuje wysokość środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych sędziów w ramach właściwych części budżetu państwa, a następnie wykorzystuje środki przyznane na ten cel w ustawie budżetowej, kierując się zasadami racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi.

2. Minister Sprawiedliwości corocznie, po ogłoszeniu ustawy budżetowej, dokonuje podziału pozostających w jego dyspozycji środków, o których mowa w ust. 1, dla:

- 1) sądów apelacyjnych — na pomoc finansową dla sędziów pełniących służbę na obszarze danej apelacji;
- 2) Ministerstwa Sprawiedliwości — na pomoc finansową dla sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, których wynagrodzenia są finansowane ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości;
- 3) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanych — na pomoc finansową dla sędziów delegowanych do tych jednostek, których wynagrodzenia są finansowane ze środków pozostających w dyspozycji kierowników tych jednostek.

§ 2. Pomoc finansowa na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych sędziego, zwana dalej „pomocą finansową”, może być przyznana z przeznaczeniem na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego albo poprawę warunków mieszkaniowych, a w szczególności na:

- 1) budowę albo rozbudowę lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego;
- 2) uzupełnienie wkładu budowlanego do spółdzielni mieszkaniowej;
- 3) kaucję lub opłaty wymagane przy uzyskiwaniu lub zamianie lokalu mieszkalnego;
- 4) zakup lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego albo spłatę kredytu zaciągniętego w tym celu.

§ 3. 1. Warunkiem przyznania sędziemu pomocy finansowej jest:

- 1) zaangażowanie środków własnych w wysokości co najmniej 30% przewidywanego pełnego kosztu

planowanej lub realizowanej inwestycji mieszkaniowej;

- 2) niekorzystanie, w okresie pięciu lat poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie pomocy finansowej, ze zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, z wyłączeniem pożyczki na remont mieszkania, a w przypadku krótszego okresu pełnienia urzędu na stanowisku sędziego — od dnia powołania na stanowisko.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy sędziego zamieszkującego w innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą sądu, w którym pełni służbę, a pomoc finansowa jest przeznaczona na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego w miejscowości będącej siedzibą tego sądu.

§ 4. 1. Pomoc finansowa jest przyznawana na wniosek sędziego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać udokumentowane informacje dotyczące planowanej lub realizowanej inwestycji mieszkaniowej oraz sytuacji majątkowej i rodzinnej sędziego ubiegającego się o przyznanie pomocy finansowej, a w szczególności:

- 1) sposobu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych;
- 2) powierzchni planowanej lub realizowanej inwestycji mieszkaniowej;
- 3) przewidywanych pełnych kosztów inwestycji;
- 4) zaangażowania środków własnych;
- 5) dotychczasowych warunków mieszkaniowych;
- 6) stanu rodziny, majątku i dochodów.

3. Wnioski o przyznanie pomocy finansowej są rozpatrywane dwa razy w roku — w kwietniu i w październiku. Wnioski składa się do końca miesiąca poprzedzającego każdy z wymienionych miesięcy.

4. Przyznanie i wysokość pomocy finansowej jest uzależniona od wysokości wydatków ustalonych na ten cel w planie finansowym oraz wysokości środków pieniężnych postawionych do dyspozycji właściwemu dysponentowi, a także liczby złożonych wniosków oraz sytuacji mieszkaniowej, majątkowej i rodzinnej sędziów ubiegających się o jej przyznanie.

§ 5. 1. Wnioski o przyznanie pomocy finansowej rozpatruje:

- 1) prezes właściwego sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii kolegium sądu apelacyjnego oraz dyrektora tego sądu w zakresie oceny zabezpie-

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052.

czeń i realności spłaty pożyczki — wnioski sędziów pełniących służbę na obszarze danej apelacji;

- 2) Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu apelacyjnego — wnioski sędziów, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 2, prezesów sądów apelacyjnych oraz kierowników jednostek, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 3;
- 3) kierownik jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 1 ust. 2 pkt 3, po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu apelacyjnego — wnioski sędziów delegowanych do tej jednostki.

2. W uzasadnionych przypadkach prezes sądu apelacyjnego może zasięgnąć opinii kolegium sądu okręgowego, właściwego dla sędziego wnoszącego o przyznanie pomocy finansowej.

3. W razie negatywnego rozpatrzenia wniosku o przyznanie pomocy finansowej, na żądanie wnioskodawcy, podaje się pisemne uzasadnienie.

§ 6. 1. Pomoc finansowa jest przyznawana na podstawie umowy pożyczki.

2. Umowę pożyczki z sędziami, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, zawierają: prezes i dyrektor właściwego sądu apelacyjnego.

3. Umowę pożyczki z sędziami, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2, zawiera Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości.

4. Umowę pożyczki z sędziami, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 3, zawiera kierownik właściwej jednostki organizacyjnej.

§ 7. 1. Udzielenie pożyczki wymaga poręczenia lub innego zabezpieczenia przewidzianego obowiązującymi ustawami.

2. Pożyczki udziela się na okres nie dłuższy niż dziesięć lat.

3. Pożyczka jest oprocentowana w stosunku rocznym w wysokości średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, określonego corocznie w ustawie budżetowej, z uwzględnieniem dokonanych spłat.

§ 8. 1. Spłata pożyczki następuje w ratach miesięcznych i rozpoczyna się od następnego miesiąca po otrzymaniu pożyczki.

2. Szczegółowe warunki spłaty pożyczki określa umowa, o której mowa w § 6 ust. 1.

§ 9. 1. W razie rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego w sposób, o którym mowa w art. 68 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, udzielona pożyczka podlega zwrotowi.

2. W przypadku określonym w ust. 1 zwrotowi podlega kwota niespłaconej pożyczki wraz z oprocentowaniem, w wysokości stopy oprocentowania kredytów na cele budownictwa mieszkaniowego stosowanej przez Powszechną Kasę Oszczędności Bank Polski S.A. w dniu, w którym pożyczka stała się wymagalna.

§ 10. Wpływy ze spłat pożyczek udzielonych sędziom wraz z należnym oprocentowaniem stanowią dochody budżetu państwa.

§ 11. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do sędziów w stanie spoczynku.

§ 12. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

²⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 września 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad planowania i wykorzystywania środków finansowych na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych sędziów i prokuratorów oraz warunków przyznawania pomocy (Dz. U. Nr 114, poz. 554), zachowane w mocy na podstawie art. 211 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052), w zakresie dotyczącym sędziów.

728

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 2003 r.

w sprawie sposobu planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunków przyznawania pomocy finansowej z tych środków

Na podstawie art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 i Nr 213, poz. 1802) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister Sprawiedliwości i Prezes Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni prze-

ciwko Narodowi Polskiemu planują wysokość środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów w ramach właściwych części budżetu państwa, a następnie wykorzystują środki przyznane na ten cel w ustawie budżetowej, kierując się zasadami racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi.